OSNOVE BAZA PODATAKA

(7)
Projektovanje baza podataka
Model Objekti-Veze (MOV)

Model podataka

- Model podataka je skup međusobno povezanih podataka koji opisuju objekte, njihove veze i osobine realnog sistema.
- U modelu podataka ne opisuje se potpuni skup znanja o sistemu već se vrši odabir i opis relevantnih karakteristika sistema.
- Model podataka ima tri komponente:
  - Strukturnu
  - Integritetnu i
  - Operacijsku

- Strukturnom komponentom definiše se skup primitivnih koncepata i skup pravila za izgradnju složenih koncepata.
- Da bi se sačinio model podataka koristi se kontrolisano unošenje detalja ili koncepcija apstrakcije podataka. Postoje sledeće tri apstrakcije:
  - Klasifikacija ili tipizacija
  - Generalizacija i specijalizacija i
  - Agregacija i dekompozicija
- KLASIFIKACIJA Skup sličnih objekata se predstavlja jednom klasom objekta, odnosno svaki objekat iz posmatranog skupa jednim tipom objekta.

<u>KLASIFIKACIJA</u>

Kada se za realnu klasu objekata utvrde obeležja bitna za realizaciju *Informacionog sistema (IS)* dobija se model realne klase objekata koji se naziva *tipom objekta*.

<u>Tip objekta</u> formalno možemo predstaviti sa O(A1, A2,...,An) gde je:

- O naziv klase objekta
- Ai predstavljaju odabrane atribute za klasu objekata (1 ≤ i ≤ n)

<u>Pojavljivanje objekta</u> – je jedno pojavljivanje određenog tipa objekta.

Tip objekta: STUDENT(BrInd, Prezime, Ime, Fakultet, Godina)

Pojava objekta: Student-1(2055, Petrović, Petar, FTN, 5)

GENERALIZACIJA

Apstrakcija gde se skup tipova objekata koji imaju jedan broj istih osobina tretira kao novi – generički tip, na višem nivou apstrakcije.

<u>AGREGACIJA</u>

Apstrakcija gde se skup tipova objekata i njihovih veza predstavlja novim agregiranim objektom na višem nivou apstrakcije.

Agregirani i generalizovani tipovi objekata se dalje mogu agregirati i generalizovati u nove tipove objekata.

- Povezivanjem tipova objekata nastaje struktura modela u koju je ugrađeno znanje o realnom sistemu.
- Potpunu semantiku realnog sistema nije moguće u potpunosti ugraditi u model podataka. Zbog toga se deo semantike realnog sistema ugrađuje u model procesa.

Model podataka – Itegritetna komponenta

Integritetnu komponentu u modelu podataka čini skup uslova integriteta koji se iskazuje preko:

- Dozvoljenih podataka u okviru jednog tipa objekta.
- Dozvoljenih vrednosti podataka nekog obeležja tipa objekta.
- Dozvoljenih veza među tipovima objekata.
- Dozvoljenih vrednosti podataka nekog obeležja tipa veze.

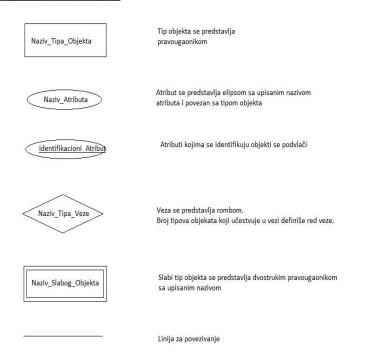
Model podataka – Operacijska komponenta

OPERACIJSKU KOMPONENTU - modela podataka čini skup koncepata koji omogućuju iterpretaciju dinamičkih karakteristika skupa podataka i promenu stanja podataka u bazi podataka, u skladu sa promenom stanja u realnom sistemu.

- Najpopularniji i u praksi najčešće korišćeni semantički model podataka koji se koristi kao grafički jezik za projektovanje konceptualne šeme baze podataka.
- Konceptualna šema baze podataka prema MOV može se lako prevesti u šemu baze podataka na kojoj je SUBP zasnovan.
- Konceptualna šema MOV predstavlja se uz pomoć dijagrama Objekti-Veze (DOV)
  - Tip objekta se predstavlja pravougaonikom sa upisanim nazivom.
  - Atributi elipsom sa upisanim nazivom povezani sa odgovarajućim tipom objekta ili tipom veze.
  - Atributi kojima se identifikuje objekat se podvlače.
  - Broj tipova objekata koji učestvuje u vezi definiše red veze
  - Veza se predstavlja rombom.

Simboli MOV

Grafički simboli modela OBJEKTI-VEZE

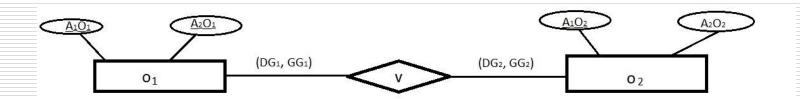

<u>MODEL OBJEKTI-VEZE (MOV)</u>

Informacija o prirodi odnosa između objekata iz realnog sveta u modelu podataka iskazuje se kardinalitetom veze.

- Veza V između pojava tipova objekata O1 i O2 definiše dva tipa preslikavanja:
- O1 ---> P(O2) Preslikavanje sa skupa O1 na skup pojavljivanja O2
- O2 ---> P(O1) (inverzno) preslikavanje sa skupa pojavljivanja O2 u skup pojavljivanja O1.
- Za svako od ovih preslikavanja definiše se par (DG, GG) gde
  - DG (donja granica) predstavlja najmanji mogući, a
  - GG (gornja granica) najveći mogući broj elemenata partitivnog skupa u koji se preslikava jedan element skupa orginala.

Informacija o prirodi odnosa između objekata iz realnog sveta u modelu podataka iskazuje se <u>kardinalitetom</u> veze.

Veza V između pojava tipova objekata O1 i O2 definiše dva tipa preslikavanja:

- O1 ---> P(O2) Preslikavanje sa skupa O1 na skup pojavljivanja O2
- O2 ---> P(O1) (inverzno) preslikavanje sa skupa pojavljivanja O2 u skup pojavljivanja O1.

Za svako od ovih preslikavanja definiše se par (DG, GG) gde

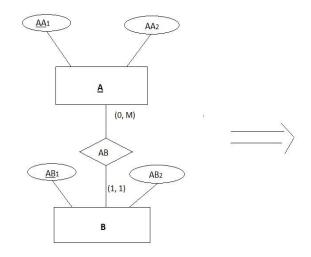
- DG (donja granica) predstavlja najmanji mogući, a
- GG (gornja granica) najveći mogući broj elemenata partitivnog skupa u koji se preslikava jedan element skupa orginala.

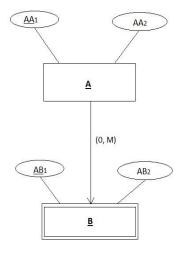
- Nazivi preslikavanja se obavezno zadaju u rekurzivnim vezama (binarna veza nad istom klasom objekata).
- Šta je to rekurzivna veza?
  - □ Rekurzivna veza je: Veza između objekata istog tipa.
- Nazivi preslikavanja u ostalim vezama su opcioni i ako nisu zadati podrazumevano ime je: ime veze i ime objekta kodomena preslikavanja.
- U MOV postoje specijalne veze:
  - Egzistencijalna zavisnost
  - Identifikaciona zavisnost
  - Egzistencijalna i identifikaciona zavisnost

- Egzistencijalna i identifikaciona zavisnost (Zavisnost između slabog i jakog objekta)
- Slabi objekat B identifikuje njegov identifikator i veza ka njemu nadređenim tipom objekta A.
- Veza između jakog i slabog objekta je specijalni tip veze čije inverzno preslikavanje je uvek tipa (1,1), jer slabi objekat može biti zavisan od jednog i samo jednog objekta.

MOV – Slabi objekat

POSEBNE (SPECIJALNE) VRSTE VEZA VEZA IZMEĐU JAKOG I SLABOG OBJEKTA

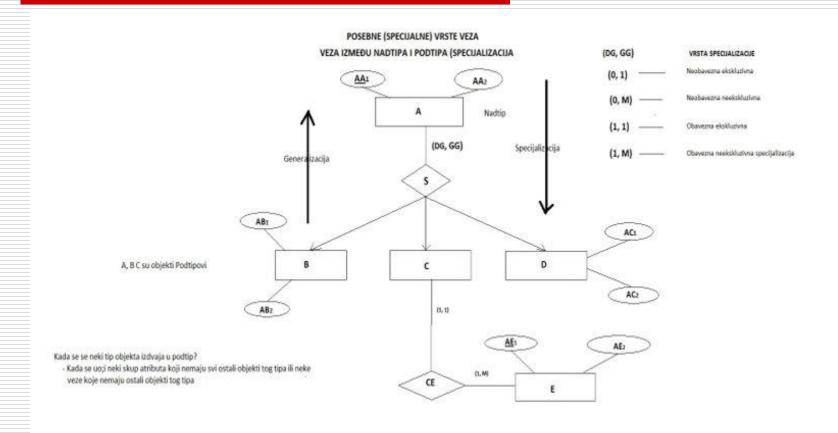

Slabi objekat B je identifikovan sopstvenim identifikatorom AB1 i veyom ka jakom objektu A.

MOV – Nadtip - Podtip

- Zavisnost podtipa Nastaje kao posledica generalizacije, odnosno specijalizacije:
- Skup sličnih tipova objekata tretira se kao generički tip objekta (*nadtip*) -Generalizacija
- Specijalizacija inverzni postupak u kome se za neki tip objekta definišu njegovi podtip-ovi koji imaju neka njima specifična obeležja, veze i/ili operacije.

MOV - Nadtip - Podtip

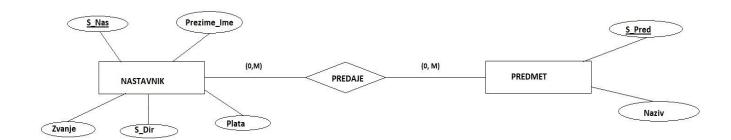

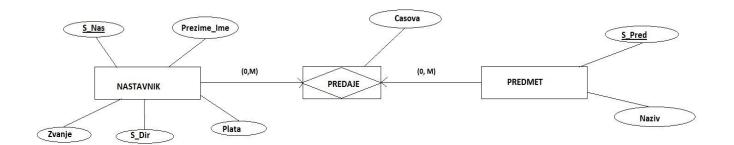
AGREGACIJA

- U MOV mogu postojati osnovni, slabi i objekat podtip.
- Vezu je moguće uspostaviti samo između dva tipa objekta.
- Kada je potrebno da tip veze ima obeležje ili da se uspostavi veza između tipa veze i tipa objekta; tada tip veze postaje mešoviti tip: objekat-veza
- Mešoviti tip objekta može imati obeležja i može se povezati sa drugim tipovima objekata.
- Prevođenje tipa veze u tip objekta izvodimo apstrakcijom agregacije u kojoj se veza između dva ili više tipova objekata tretira kao objekat na višem nivou apstrakcije.
- Zbog toga što istovremeno predstavlja i tip objekta i tip veze agregacija se naziva mešovit tip: objekat-veza.
- Inverzno preslikavanje kod agregacije je trivijalno i uvek je (1,1), pa se na DOV ne navodi.

MOV - Agregacija

Mešoviti tip Objekat-Veza = AGREGACIJA

- Agregirani tip objekta se u modelu tretira kao i bilo koji drugi tip objekta.
- To znači da on može imati svoja obeležja i da bude u vezi sa nekim drugim objektima i da ima svoje podtipove i slično.
- Na kraju možemo rezimirati da MOV ima sledeće koncepte:
  - 1) Klase objekata
    - Osnvni (jaki) objekat
    - Slabi objekat
    - Mešoviti tip objekat-veza (agregacija)
    - Podtip
  - 2) Klase veza

Pri gradnji DOV postoje sledeća formalna ograničenja:

- Tipovi osnovnih objekata ne smeju biti spojeni direktno bez tipa veza.
- Između dva osnovna tipa objekata može postojati samo tip veze ili agregirani tip objekta.
- Tipovi veza ne smeju biti direktno spojeni.
- Tip slabog objekta može imati samo jedan nadređeni objekat.

PROCES IZRADE MOV

Izrada MOV za dati realni sistem obično se odvija u sledećim koracima:

- 1) Izrada MOV po delovima (podmodel jedan DOV).
- Integracija delova u jednu celinu koju nazivamo globalni model podataka.
- 3) Uključivanje drugih semantičkih detalja u model, pre svega uslova integriteta.

PREPORUKE PRI CRTANJU DOV

- Na jednoj stranici treba predstaviti 3 do 7 tipova objekata.
- Veze ne treba razbijati, odnosno svi tipovi objekata koji učestvuju u vezi treba da budu na jednoj stranici.
- Postoji više pristupa za izradu DOV. Opšta karakteristika svih pristupa je sledeći skup koraka:
  - Određivanje tipova objekata.
  - Određivanje obeležja tipova objekata.
  - Identifikacija ključnih obeležja tipova objekata.
  - Određivanje veza između tipova objekata.

<u>Određivanje tipova objekata</u>

- Da bi se lakše donela odluka da li neki koncept realnog sistema predstavlja tip objekta, da li dva ili više koncepata predstavljaju isti tip objekta korisno je poslužiti se sledećim preporukama:
  - ☐ (1) Sličnost obeležja Značajna razlika odnosno sličnost u obeležjima govori da se radi o različitim odnosno istim tipovima objekata.
  - □ (2) Način identifikovanja Za svaki tip objekta mora da postoji jedno obeležje ili skup obeležja koji jedinstveno identifikuju pojavu tipa objekta.
  - ☐ (3) Učešće u tipu veze Da bi se odredilo da li objekat jednog tipa predstavlja složeni objekat sastavljen od nekih drugih tipova objekata, treba ispitati veze u kojima ovi objekti učestvuju. Tako se mogu identifikovati podtipovi objekata.

Određivanje tipova objekata

(4) Na osnovu poznatih veza – Svaka aktivnost je neka vrsta veze. Na primer, predavati, položiti, učestvovati itd. Definišući neku aktivnost mogu se identifikovati pojedini tipovi objekata. Na primer:

<u>Aktivnost</u>	<u>Izvršilac</u>	
- predaje	- nastavni	
- predavan	- predmet	
- polaže	- student	
- položen	- predmet	

(5) Na osnovu obeležja – projektanti su obično poznati različiti dokumenti iz realnog sistema koji sadrže mnoštvo podataka. Analiziranjem takvih dokumenata mogu se definisati tipovi objekata. Primer:

<u>podatak</u>	<u>pitanje</u>	<u>odgovor</u>
boja	čega	automobila
broj indeksa	čiji broj indeksa	studenta

Određivanje tipova objekata

- (6) <u>Fizički objekti</u> po pravilu svi fizički objekti u posmatranom realnom sistemu predstavljeni su nekim tipom objekta u modelu podataka; obrnuto ne važi.
- (7) <u>Razrešenje dileme</u> obeležje ili objekat. Ovo pitanje se često postavlja u modeliranju podataka.

Razrešenje dileme – obeležje ili objekat

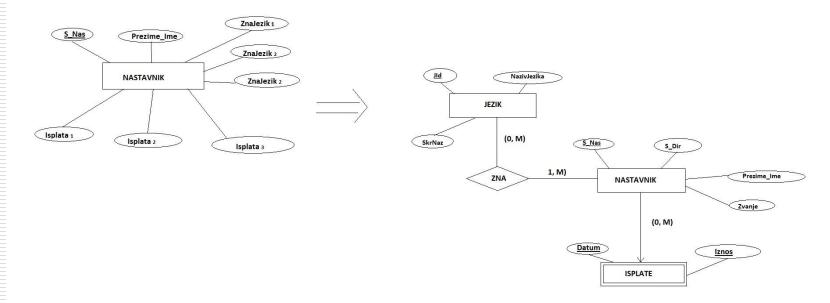
- Obeležje tipa objekta bolje je predstaviti kao poseban tip objekta a ne kao obeležje ako:
  - Samo obeležje ima neko posebno značenje u sistemu.
  - Obeležje u osnovi identifikuje drugi tip objekta (šifra predmeta ne treba da bude obeležje nastavnika koji taj predmet predaje, već treba formirati poseban tip objekta).
  - Obeležje tipa objekta je istovromeno i obeležje drugih tipova objekata.
  - Obeležje tipa objekta je višeznačno tj. Jednom pojavljivanju tipa objekta odgovara više vrednosti datog obeležja. Na primer, za tip objekta Nastavnik obeležje Plata <Datum, Iznos> je višeznačno i treba ga predstaviti posebnim tipom objekta, ili podatak da nastavnik govori više stranih jezika.

<u> Dilema objekat - jaki ili slabi</u>

- Semantika realnog sistema sa višeznačnim atributom predstavlja se na jedan od dva načina:
  - 1) Ako domen višeznačnog atributa ima unapred zadat semantički značajan skup vrednosti, tada se on modelira kao tip objekta, a višeznačni atribut se predstavlja kao preslikavanje u novodefinisanoj vezi posmatranog objekta sa novim objektom. (Primer: transformacija atributa Zna-Jezik).
  - 2) Ako domen višeznačnog atributa nema unapred zadat semantički značajan skup vrednosti tada ga je pogodno predstaviti preko koncepta idetifikaciono zavisnog slabog objekta.
    - Pojavljivanja identifikaciono zavisnog slabog objekta nemaju sama za sebe nikakvo značenje već dobijaju značenje tek kada se povežu sa nekim drugim objektom (Primer: Plate sa značenjem komponenti <Datum, Iznos>).

<u> Dilema objekat - jaki ili slabi</u>

Semantika realnog sistema sa višeznačnim atributom predstavlja se na jedan od dva načina:

Određivanje tipova veza

- Svaka aktivnost, proces, odnosno zadatak u realnom sistemu predstavlja neki tip veze.
- Vezu definišemo tako da prvo utvrdimo koji se objekti iz posmatranog skupa objekata nalaze u vezi. Time je određen i tip veze.
- Dalje za svaki od objekata u vezi određujemo kardinalnost preslikavanja prema drugom objektu u vezi.
- Na kraju, obzirom da i veza može imati svojstva određujemo eventualna obeležja veze, kada vezu predstavljamo mešovitim tipom objekat-veza (agregacija).
- Osnovni problemi koji se javljaju u procesu određivanja veza su:
  - Određivanja pravog reda veze;
  - Izbegavanje redundantnih veza.

Integracija podmodela

- Kada je završena izrada DOV po delovima tj. podmodelima pristupa se integrisanju svih podmodela u jedan globalni (integralni) model podataka.
- U procesu integracije dolazi se do novih saznanja i vrlo često do potrebe izmene u pojedinim podmodelima.
- Globalni model podataka treba da bude:
  - Kompletan (sadrži sva znanja iz svih podmodela);
  - Neredundantan (ne sadrži višestruke predstave istih znanja);
  - Konzistentan (ne sadrži međusobno protivrečna znanja).